1284)(*), «յարքայեն. Լեւոնի որդւոյ Հեթմոյ բարեպաշտի, եւ ի կաթողիկոսութեան տն. Յակոբի» (Ցաւել. 69)։ Ցիշատակարանի հեղինակն է Մատթէ քահանայ Կիւլիկեցի, Մլիճի անապատից, որ

«Ի ի ստորոտն Տօրոսի,
Լերին մեծի եւ անուանի.
Ցերկդ. Աթէնս պանծալի.
Առ ոտս հօր մեր Ներսիսի
Եւ բարուներց. վարժապետի,
Հասել. ի ծլրս. իմաստ բանի»։

Նա հրաման է ստանում գրելու «էր ը. եղբարս մեկնչի, եւ Յովհաննու Յայտնութենի» նոր Սիոնի մանական որդի մարմնաւոր Յանգստեամբ սպասաւորեաց մեզ։ Որ և փոխարէն տացէ նմա տէրն Հանգիստն։ Իսկ Յուսկյէտ տո՛ւ քանզամենեսեան։ Ի յիշեցէք զազգ ուն հիցուն գրիչս։ ստեփանոս տակ անուամբ կրաւնաւոր։ Եզելք այրնիմ պետրոս զ Հանգուցեալն։ Եւ զայլ աշխատեսեալսն։ Եւ զոր ցէ՛ր յիշողացդ։ Յիշ զանգ՝ Հանգիստ։ անգիտանայ։ Յաւիտեանս։ յաւիտենից։ ամէն։

Պատկեր 199.

Մերձ ի գլեակ Պապառոնի,
Առ սահմանօքն Տարսոնի»։

Այնտեղից նա գալիս է «Վայոց ձոր» գաւառը.

«Հուպ ի Հիրիմն Սիւնեցի
Ի յԱղբերց, վանս մենաստանի.

(*) Զգիտենք ինչու Ալիշանը 1283 թ. է գնում այս յիշատակարանը։ Համ. Սիսական, 131, Սիսուան, 74։ Սմբատեան, Երնջակ, 280։

կանց համար, որոնք փափաք ունին ուսման, ի յիշատակ իւր (Ներսեսի) ծնողաց և զարմի։ Գրիչը իւր արուեստը սովորել է Կիլիկիայում՝ Բարսեղ վարդապետի մօտ և խնդրում է յիշել իւր եղբայր Ղուկաս քահանային. «Գրեցաւ յոչ. ք. զը. կաղանդին Յուլիս ամսոյ, ձեռամբ Մատթէոս անարժան քհյի.»։ Սորա տակ գրուած է. «Եսայի ասակերա (s!) մեծիմաստ վեհին Ներսեսի յշոց.»։ այս մակագրութիւնից տեսնում ենք, ինչպէս եւ առաջ, թէ ձեռագիրների